

Κυριακή μετά την Ύψωση του Σταυρού: Η αγάπη για τον πλησίον (Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom (†))

/ [Πεμπτούσία](#)

Στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος

Την ημέρα που θυμόμαστε τον Σταυρό του Κυρίου, πρέπει να δίνουμε ιδιαίτερη προσοχή σ' ο,τι είναι η Θεική αγάπη. Τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον κόσμο που θυσίασε τον Μονογενή του Υιό, ώστε κανείς άνθρωπος δεν θα πρέπει να λησμονηθεί και ν' αγνοηθεί.

Αν είναι αλήθεια αυτό, πως θα πρέπει να αντιμετωπίζουμε ο ένας τον άλλον; Αν ο κάθε ένας από εμάς σημαίνει τόσα πολλά για τον Θεό, εάν Εκείνος αγαπάει τον άνθρωπο σε τέτοιο βαθμό, ώστε να θυσιάσει την ζωή Του, ο θάνατός Του είναι ευπρόσδεκτος- πως θα πρέπει λοιπόν να φερόμαστε στον πλησίον μας;

Υπάρχουν άνθρωποι που αγαπάμε εκ φύσεως, που με τόσους πολλούς τρόπους μοιάζουν με μας στο μυαλό, το συναίσθημα - αλλά είναι αυτό αγάπη; Αυτό σημαίνει ότι αγαπάμε αυτό το πρόσωπο σαν το πιο πολύτιμο πρόσωπο στα μάτια του Θεού και τα δικά μου, επειδή λαχταρώ να είμαι με τον Θεό, να μοιράζομαι τις σκέψεις Του, τη στάση Του απέναντι στη ζωή.

Και πόσοι άνθρωποι υπάρχουν που τους φερόμαστε με αδιαφορία, δεν ευχόμαστε κάτι κακό γι' αυτούς - δεν υπάρχουν για μας! Ας ρίξουμε μια ματιά γύρω μας σε τούτη τη συνάθροιση και για μήνες ας αναρωτηθούμε: «τι σημαίνει αυτό το πρόσωπο για μένα;» - Τίποτα· απλά κάποιος που παρευρίσκεται στην ίδια εκκλησία, που πιστεύει στον ίδιο Θεό, που λαμβάνει την ίδια κοινωνία- και λησμονούμε ότι εκείνοι που λαμβάνουν την ίδια κοινωνία, έχουν γίνει μέρος του σώματος του Χριστού, ότι ο ίδιος ο Χριστός ζει μέσα τους, ότι θα πρέπει να στραφούμε σ' αυτούς, να τους κοιτάξουμε, και να δούμε ότι αποτελούν ναό του Αγίου Πνεύματος, μια συνέχεια της Ενσάρκωσης.

Ας θέσουμε στον εαυτό μας σοβαρά και κρίσιμα ερωτήματα για το πως φερόμαστε και πως βλέπουμε τον διπλανό μας. Ας αφιερώσουμε όλη την εβδομάδα για να σκεφτούμε το ένα πρόσωπο μετά το άλλο και ας αναρωτηθούμε: «υπάρχει αγάπη στην καρδιά μου; » Όχι μια συναισθηματική αγάπη, αλλά μια αγάπη που μέσα στο φως του Θεού κάνει έναν άνθρωπο πολύτιμο, - πολύτιμο στο βαθμό που θα πρέπει να είμαι προετοιμασμένος να δώσω την ζωή μου γι' αυτό το πρόσωπο. Και όταν την

επόμενη εβδομάδα προσέλθουμε στο μυστήριο της Ιεράς Εξομολογήσεως, ανάμεσα στα άλλα, ας φέρουμε, ενώπιον του Θεού, αυτό το ερώτημα: «Υπάρχει για μένα ο πλησίον; Τι σημαίνει για μένα; » Για τον Θεό είναι τα πάντα· εάν για μένα δεν είναι τίποτα, ποια είναι η θέση μου ενώπιον του Θεού; Αμήν.